

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1905. január 19.

Csütörtök.

XXIV évfolyam. 6. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények. Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pónzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:
4 hasábos petitorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyiltter sora 30 fillér.
A hirdetések a nyiltterek díja előre fizetendő.

Nagy Gábor programbeszéde.

Elmondotta a Kézdivásárhely városi szabadelvűpártnak jan. 17-én tartott jelölő gyűlésén.

Tisztelt Polgártársak!

26 évi időköz után újra itt állok Önök előtt olyan szándékkal, hogy ha alkalmat nyújtanak rá, kis városunkért s ennek polgáraiért, megint a törvényhozó testületben tessek szolgálatot.

Sokan vehetik fel azt a kérdést, vajon mi lehet az oka, hogy ez az ember, aki ezen hosszú idő alatt magának mondhatni új otthonot teremtet — s eléggé előkelő nyugodt biztos állásban van, hajlandó megint erre a bizonytalan s tekintélyből oly sokat veszített képviselői pályára lépni?

Elismerem, hogy erre nagyon nehéz mindenki által megérthető határozott feleletet adni.

Itt nem külső tényezők, hanem az illetőnek belső lelki világa, lelki érzelmek és tulajdonságai a döntők.

Ezt pedig rajta kívül mások vajmi ritkán érthetik meg.

Hosszu magyarázat helyett engedjék, hogy bizonyos — ezen 26 — illetve 23 év alatt mutatkozó jelekre kérjem fel szíves figyelmüket, nagy becsű emlékezetüket.

A köztünk fennállott viszony megszűnte után megválasztott képviselő urak egyikéről sem lehet mondani, hogy nem érdeklődött szülővárosom érdekei iránt, sőt bizton állítom, hogy mindenik akart és tett is, amit lehetett.

Azonban ezen hosszú idő alatt egyszersmind irányomban is megmaradt mindvégig az én polgártársaimnak megítélt bizalma úgy a saját magán — mint egyesületi, társadalmi és egész városunkat érdeklő ügyekben — és pedig nem csupán azok részéről, kik annak idején bizalmuk és barátságuk jelölő szavazatukkal is megítélték, hanem pártállás nélkül sok polgártársam részéről.

Nem akarom ezt külön érdemképen tüntetni fel, de ez, az én természetemnek egyik tulajdonságára vet világot. Arra t. i., hogy én, szülővárosom és polgártársaim ügyei és sorsa iránt mindenkor melegen, őszintén érdeklődtem, és hogy ezt polgártársaim is tudták, mert ha nem érezték, nem tapasztalták volna, bizony, most mint teljes idegenek állanak egymással szemben.

Podir, hogy ez nem így van, azt hiszem, arról ezen tisztelt gyűlekezetben sokan tehetnek tanúbizonyságot.

Ezen belső lelki együttérzés volt egyik legfőbb rugója a határozásomnak.

Másfelől pedig pártom is, a melynek mindenkor hű tagja voltam, jelezte, hogy szívesen látná, ha ezen távol fekvő várost én képviselném, aki ugy ennek, mint lakóinak, nem különben a vidékének körülményeit ismerem s irántuk mindenkor láthatólag érdeklődtem.

Mindezekhez járult még egy harmadik körülmény, az t. i., hogy engem, ki a becsület és szorgalmas munkát

kalkodást már fiatal koromban itt az Önök körében tanultam megbecsülni, mélyen elkeserített annak látása, hogy hazánk képviselőinek egyrésze, kiket derék, munkás, egymásközt tisztességes magaviselettel élő polgártársaink küldtek a parlamentbe, ezen megítélt hatalommal vissza élve, megakadályozták a törvényhozó testület munkálkodását.

Itt e helyen, szükségesnek tartom kiemelni s az Önök nagybecsű figyelmét már előre felhívni, hogy a miket én most egyes képviselő urak eljárására mondok, azt nem pártokra s különösen nem az önzetlen, tiszta függetlenségi pirtir értem, hanem csakis azokra az egyes képviselő urakra, akik terrorizálták úgy a saját pártjukat, mint az egész képviselőházat.

Ezen urak erőszakoskodása okozta, hogy a képviselőház működése megakadt, s a többség nem segíthetett másképpen, mint hogy egy a kisebbség által szintén erőszakoskodásnak nevezett lépést tett.

Hogy nem jó szívvvel tette, elhíhetik, de tenni kellett már valamit, mert nem csak akkor vét ember, a mikor valami rosszat tesz, hanem akkor is, ha a mikor a haza és közügy érdekében sok sürgős és fontos ügyek várnak elintézésre, ő összetett kézzel gyáván tűr, s engedi haszontalanságokkal elposzsolni a drága időt.

Sokféleképpen magyarázzák a múlt év november hó 18-án történt eseményt. Engedjék meg, hogy a valósághoz híven egy példával jellemezzem azt.

Képzelnék egy olyan helyiséget, szobát, a mely hasznos munkálkodásra van berendezve, s abban két egyénnek kell közjóra szolgáló munkát végezni.

A két egyén közül az egyik — és pedig a nagyobbik — komolyan veszi a feladatot, — dolgozik figyelemmel, jó akarrattal, — de a kisebbik, egy szilaj, szenvedélyes dacos ember, folyton larmáz, zajong, szidja, cibálja a dolgozóit akár nagyobb társát. Kézét, lábát megkötöi, golyoztatja összerontja stb.

Csodálkozhatni-e, hogy végre, esztendőig tartó békétülés után, mikor a lelke már esordullig megtelt keserűséggel, a többség — arra gondolva, hogy neki a haza, nemzet és közvagyon iránt kötelessége is van — és ha tovább tűri ezt az akadékoskodó szilajságokat, akkor a házra váruló károsodás az ő lelkét is terheli: hir elen kikapj: a köteledő kisebb kezéből éppen azt a botot, a melylyel az, éveken át oly sok törvényteleniséget és kárt okozott — s egyszer rá üt, és azt mondja, vége legyen ennek a lelkiismeretlen garázdálkodásnak és időrablásnak, mert a haza érdeke a tisztességes munkálkodást követeli.

Az sem ismeretlen Önök előtt mikor nyugtalan természetű gyengébb ember, egy komoly, nagyobbhat köteledő módon bosszant, munkálkodásában gátol — s mikor ez, a békétülést elveszítve, hirtelen hozzá üt: éktelen sírásba, ordításba tör ki s a közönséggel még el is hiteti, hogy rajta milyen kegyetlen igazságtalanság követetett el.

Na hát ilyen könnyez helyzetben volt a törvényhozó testület többsége — s vajon helyes-e ha

a vál közönség az előzményeket figyelembe nem véve és hogy a szigorubb fellepés éppen a haza érdekében volt, mindig csak azt hajtogatja, hogy a szegény kisebb gyermekek ime megriasztotta!

Itt különösen megjegyzem, hogy ami történt azt nem a kormány tette, hanem a képviselőház tagjainak többsége.

S nehogy azt mondják, hogy ez tulzás, engedjék meg, hogy ezzel a kezemben levő könyvvel igazoljam állításomat.

Mit gondolnak, mi ez? Remélem egyikük sem vonja kétségbe, hogy a polgári iskolába járó gyermeke néhány hónap alatt, talán még többet ír össze, mint a mennyi ebben van.

Na hát ez, az 1903. évben alkotott törvények gyűjteménye! Egy egész esztendő alatt a magyar képviselőház annyit dolgozott!

Nem szűgyen-e s nem az ország világos megkárosítása-e, hogy ezért 400-nál több képviselőt tartson a nemzet?

Es ez még csak a belső kár. De mekkora az a szűgyen, amit az éveken át tartott erőszakoskodásokkal s időt rabló obstrukciós beszédekkel a külföld előtt szereztek a magyar nemzetnek.

Ezek az előzmények s az a szűgyenteljes állapot, hogy 20—30 ember nemesak a 400 képviselő működését megakasztotta, hanem egymásután a kormányokat is buktatott, érlelte meg a szabadelvűpárt kötelelősségű tagjaiban azt az elhatározást, hogy e nek véget vet.

Ezért, mikor november 18-án az este 9 óra utánig is elhúzódott ülésben fenyegetőleg kijelentették, hogy az obstrukciót minden erőszakosság igénybe vételével tovább folytatják: a sokkal nagyobb többséget képező szabadelvűpárt, türelmét elvesztve, felfállott, követelte, hogy mivel az ellenzék úgy sem a tárgyhöz beszél, szavazzanak egy — a ház tanácskozási rendjének helyreállítására céljából benyújtott javaslat felett.

Az elnök sem tudva más segítő módot és tudva, hogy a szabad és alkotmányos angol nemzetnél is nagy veszély idején így mentették meg a haza érdekeit és a törvényhozó testület tekintélyét, kimondta, hogy mivel a többség követeli, berekeszti a vitát — s rögtön feltéve a kérdést, a többség megnyilatkozása alapján kimondta, hogy a többség részéről benyújtott javaslat elfogadtatik.

A kimás módot tudott volna álljon elé vele — de aki nem tud más módot mint azt, hogy tovább is csak tőrjenek s megint ilyen, vagy még annál is vékonyabb törvény könyvet csináljanak és az országot a további károsodás és rombolás felé sodorni engedjék: az ne a többséget, hanem az erőszakoskodó elemeket vonja felelősségre.

Kérem mondják meg, mit csinálnának Önök, ha az ipartársulati gyűlésben, mikor komoly fontos ügyekben kell határozni, a tagok jóval kisebb száma larmázni, erőszakoskodni kezd, az előjárókat tiszteletlenül sérti s a velük egyenlő joggal bíró társakat még szóhoz jutni sem enged? Úlnének összetett kezekkel hetekig, hónapokig s engednék, hogy a gondjakra bizott társulat tönkre menjen?

VÁLASZTÁSI ZÁSZLÓKRA

feliratokat gyorsan, csinosan és olcsón eszközöl. Ifj. Jancsó Mózes, nyomdatulajdonos Kézdivásárhelyt.

Arról nem is kérdezősködöm, hogy mit csinálnának akkor, ha a többség által ily kényszerhelyzetben kimondott határozat miatt a kisebbség másnap reggel betörne a társulat üléstermébe, ott a cselédséget felpofozná, megverné — s a közvagyonot képező tárgyakat összetörné, zuzná s az ott talált cselédséget felpofozza, megveri.

Ne üljünk fel tehát annak a nagy hangu vádaskodásnak, hogy a szabadelvűpárt november 18-án hozott határozata által az alkotmány van megsértve. Megsértették azt az obstrukciósok már éveken keresztül — s az hozta őket dühbe, hogy a többségnek békétlenése elfogyván, a haza sorsa iránt érzett aggodalomtól a cselekvés terére lépett.

Arról sem kívánok bővebben beszélni, hogy közelebből a szabadelvűpártból néhány nagy nevű férfi kilépett.

Még nagy embereknek is vannak gyenge oldalai. Ki nem elégitett ambíció, kissé megsértett hiúság, mind befolyást gyakorolnak, hogy az egyideig egymással működött egyének ellentétes állásra helyezkedjenek.

Nem kell hibáztatni tehát a szabadelvűpártot és a kormányt, mely utóbbi, a kineveztetése óta lelelt aránylag rövid idő alatt sok fontos és hasznos intézkedést tett, törvényt alkotott, pedig az idő nagy részében folytonosan az obstrukcióval kellett küzdenie.

Csak példaképpen említem meg röviden, mint a nemzet erősödésére szolgáló intézményt, hogy fiainknak a katonai pályára való kiképzését és azoknak biztosabb elhelyezhetése céljából számos katonai alapítványi helyet létesített, a honvédségnek tűzérsséggel való ellátását kieszközölte, a hadseregben a magyar nyelv uralmának alapját megvetette, a katonai szolgálatnak két évre való leszállítását kilátásba helyezte stb.

Itt szabadjon egy pár szót a katonaságról és katonai szolgálatról szólni.

A katonaság, mint egy általános elkeseredésre okot szolgáltató s az országot minden ok nélkül terhelő intézmény van széles e hazában feltüntetve. Mindenki igyekszik az alól kibujni, attól megszabadulni s a nép zugolódik, hogy arra öltünk.

Azt mondják, hogy arra szükség nincsen, mert mi senkit sem akarunk megtámadni, — s mivel Magyarország a miénk a mihez más nemzetnek semmi joga nincsen, ne tartsunk katonát mert az a népre terhes és az országot tönkre teszi.

Hát ez úgy egyszerűen ide dobva, szinte indokoltnak is tűnik fel. Nem tagadom én is ideálisnak tartom az eszmét s nagyon szeretném, ha katonaságra igazán szükség nem lenne. De hát fájdalom ez még sokáig nélkülözhetetlen kellék az országra nézve.

Nemde, Önöknek is lakóházuk, udvaruk, kertjük a saját kizárólagos tulajdonuk, a melyhez senki másnak joga nincsen. Mégis — mondják meg — miért tesznek udvaruk és kertjük köré kerítést? Hiszen jobbról-balról békés polgártársak, jóbarátok, talán éppen közel rokonok laknak. Ám a körülmény Önöket nem tartóztatja vissza attól, hogy a kerítést jó karban tartásuk, minden tavasszal gondosan megnézzék a sásfák tövét, deszkázatot sőt még bizonyos helyeken a kerítésre szurós drótot, kemény kiálló szegeket is verjenek.

Hát az országra nézve a katonaság ez a kerítés! Hiába vagyunk mi is békében és jóbarátságban szomszédainkkal: mégis csak nem szűnik meg az aggodalom, hogy a kerítésre szükség lesz. Az országok között is úgy van a helyzet mint a jogos tulajdonos között a kertekkel: akkor tud a gazda nyugodni lenni, ha jó erős a kerítése.

Ami pedig azt illeti, hogy miért kényszerítik fiainkat 2—3 évig katonai szolgálatra, csak azt mondhatom, hogy ez éppen fiaink érdekében történik.

Ha a mint jelzém a katonaságra szükség van, akkor elengedhetetlen feltétel, hogy azt, oly állapotban és kiképzetten tartsuk fenn, hogy válságos alkalmakkal hasznát is tudjuk venni.

Már pedig a hadi tudomány, annyira fejlődött, hogy az alaposan ki nem képzett hadsereg rövid idő alatt szétszórva megsemmisül.

Saját fiaink életbiztonsága követeli tehát, hogy őket minden szükséges védelmi és támadó eszközökkel ellássuk, s minden katonai szakismeretekben úgy kiképezzük, hogy életüket védeni s a kitűzött feladatot megoldani képesek legyenek.

Ez pedig bizony időt igényel, — de tekintettel arra, hogy ez idő szerint a katonaköteles korba jutó ifjuság már nagyobb iskoláztatásban részesül, a kormány meri azt az újítást ajánlani, hogy a szolgálati idő 3 évről 2 évre szállíttassék le s így a család egy évvel hamarabb kapja vissza munkabíró kereső tagját.

Lehetne még több más kedvezőtlen színben feltüntetett állami intézményekről és feladatokról szólni, — de azokat mellőzöm, mert időfolytán lehet alkalmam azokat is a valóságnak megfelelően feltüntetni.

Épen ezért most csak azt említem meg, hogy a szabadelvűpárt és az annak kábeléből alakult kormány egyéb általános fontosságú kérdések között azzal is foglalkozik, hogy mihelyt a képviselőház munkálkodása a rendes mederbe visszatér, a rendezett tanácsú városok terheinek könnyítését megkezdje, s ha obstrukciósokkal nem kötik meg a kezét, lehetőleg rövid idő alatt, a rendőrség fenntartási költségeit az állam veszi át s azután a mint lehetséges az egész közigazgatás államosítása következik el.

Méltóztassanak számot vetni, hogy ha ezen hivatalos közegek és intézmények fenntartási, ellátási és nyugdíjazási költségeinek súlya alól a város fel szabadul, mennyi összeget fordíthat egyéb szükséges kiadásainak fedezésére.

Nem kis fontossággal bír tehát városunkra nézve is hogy ezek a tervek minél előbb megvalósulhassanak.

Több más baja, jogos igénye és félteni valója van még városunknak, a melyek megérdemlik, hogy melegen érző szívvél karoljuk fel az azokkal kapcsolatos ügyeket, — s a törvényhozásnál a helyi viszonyok alapos ismeréséből merített indokokkal akarjuk és lehetőleg tudjuk is megvédeni a város érdekeit.

Az elmúlt negyedszázad alatt anélkül, hogy a mostani alkalomra még csak gondoltam volna is, mindenkori készségesen bocsátottam rendelkezésre személyem szolgálatát, úgy hogy közönségesen második képviselőjüknek is neveztek, — ezért merem remélni, hogy nem közönséges szólásformának és pusztán oda dobott ígéretnek tekinthetik azon kijelentésemet, hogy ha eddig is létezett megtisztelő, bizalomnak látható jelölés a képviselői mandátumot reám ruházzák: megteszek szülő városom érdekében annyit a mennyit csak lehet és pedig oly hiven és őszintén, hogy annál hívebben és őszintébben e világon senki más megtenni nem fogja.

Ezzel megköszönve a jelölést, pártunk érdekét és városunk ügyeit melegen ajánlom nagybecsű jó indulatukba.

A Kézdivásárhely városi szabadelvűpárt nagy gyűlése.

Nagy érdeklődés, szép lelkesedés között, rendben folyt le január 17-én délután a szabadelvűpárt gyűlése a „Millennium“ nagy éttermében, mely zsúfolásig megtelt, annyira, hogy sok választó polgár csak a mellékhelyiségekből lehetett részese a gyűlésnek.

Jancsó Géza a párt ágilis elnöke vezette a nagy gyűlést s megnyitván egy rövid beszéddel, fölkerítette a megjelent ellenzéki választókat, hogy türelemmel, higgadtan viselkedjenek. A kérésnek meg is volt a jó hatása, alig egy-két közbeszólás zavarta meg 1—2 másodpercre az egyes szónokokat.

Megnyitó után felhívta a pártgyűlés tagjait, hogy nyilatkozzanak az iránt, hogy kit, vagy kiket akarnak a város szabadelvűpártja választásról képviselőül jelölni?

Ekkor Nagy Károly árvaházi igazgató a következő beszéddel ajánlotta Nagy Gábor miniszteri tanácsost országgy. képviselő jelöltnek:

Tisztelt Polgártársak!

A nemzet legszentebb joga, hogy a törvényhozó testületben magát azon egyénnel képviseltesse, ki legjobban szeret, ki érdekét legjobban megvédeni tudja.

Egy kis városnak éppen úgy megvannak a megélhetési feltételei, mint egy-egyéneknek; a város közföllette, boldogsága csak úgy van meg, ha a benne lakó polgárok maguk is megelégedettek s bírnak a tisztességes megélhetéshez megkívánt feltételekkel.

Egy városi polgár intelligenciájánál fogva sokkal mélyebben és behatóbban megtudja fontolni, hogy az ő és családja, valamint iparos polgártársa érdeke, mit kíván meg.

Ha cselekedeteink mérlegül a közjólétet állítjuk fel: el kell néznie minden mellék körülménynek és minden becsületes, városát és polgártársait igazán szerető polgár szavazatát a mérleg azon serpenyőjébe kell tenni, melyből édes mindnyájunk boldogsága, megelégedése fakad.

A hazafias frázisok mióta a világ áll, mindig megvoltak. A népboldogító is gomba száma teremnek, de a természetből magából tudjuk, hogy a szépen pompázó virágos gyümölcsfa — bármily kellemesen hasson érzékeinkre, igen keveset ér — hanem maga a gyümölcs a fő, ezt várjuk, ezért esengünk mindnyájan. Így vagyunk a népzérkére oly nagy hatást gyakorló basszidekkel; szépek azok, megkapók és kábitók, a nép mint egy családka fény után rohan, megy és nem gondol arra, hogy e beszéd is, mint a virág még nem maga a valóság.

Egy nagy fontosságú ténykedés előtt állunk, melynél saját magunk szerencsésjét vagyunk hivatva követelni. Csak kötelességet teljesítünk akkor, midőn az elismerés és hála pálmaágát adjuk át azon egyéneknek, ki 40 év óta áll városunk közügyének és polgártársainak jól felfogott érdekeinek szolgálatában.

E város habár polgáraiban a munkaszeretet, a szorgalom és takarékoság kifogástalan mértékben meg van, mégis igen elhagyatottan nézne ki ma is, ha időnként a Gondviselő Isten nem adott volna neki oly fiakat, kik a szellemi tehetségük egész erejével, a szeretet és nemes jószág egész hatalmával a dolgok élére nem állottak volna.

Egy ily kimagasló szülő tje városunknak Nagy Gábor miniszteri tanácsos ur, ki a 70-es években, mint e város rendőrkapitánya, később polgármestere önkézü munkájával, óriás gonddal fáradsággal létesítette a város human intézeteit. Ő teremtetette a halhatatlan emlékkü Szentkereszti Stephanie Báronővel az itt székelő „Erzsébet“ árvaházat Rudolf-kórházat és tehetetlen öreg polgártársaink részére a Stephanie menházat, tűzoltó és közművelődési egyesületet, dísztagja ma is sok ipartársulatnak.

A szeretet melegevel az érdem valódi elismerését küldtük el 1878-ban, hogy a Pap Lajos volt képviselő alatt elvesztett érdekeinket a kis üsttel való pálinka főzést ha lehet visszaszerezze. Dea mi törvény volt már, sem ő, sem ellenzéki utóda, Ugron Ákos helyre hozni visszaszerezni nem tudta. A három évi képviselői ciklus alatt oly szorgalmas munkásságot fejtett ki, hogy az országgyűlés színe előtt a ház osztatlan éljenzése között, mint a zárzámadási bizottság előadóját Prileszky Tadde bizottsági elnök egy gyémántos emlék órával tüntette ki.

Dicsőíget hozott ő a székely névre és büszkesége volt mindig városunknak.

Ha a vad fanatizmus a soha meg nem bocsátható corupció elsodorta is tőlünk 1881-ben mint képviselőt, de tehetségét, munkásságát méltatták azok, kik őt nemcsak látták, hanem becsülték is és hazánk magas kormányában oly magas állást biztosítottak szorgalma útján számára, melyből áldást osztott nemcsak a hazára, hanem szeretett földjeire is. A 23 éves mult, melyet a minisztérium kábelében töltött a közéletismerést, egész hazánkban, minden rendű és rangu egyéneknek meghozta neki. Ez idő alatt is hány polgártársunk érdekében tett és mily sok jóval volt városunk iránt.

Városunk közjóléte, fejlődése az utóbbi időben nagyon hanyatlott és sajnósan tapasztaljuk, hogy a lejtőn napról-napra megy alább.

A város jólétén munkáló városi képviselőtestület legközelebbi eljárása a kormánnyal szemben egy intő példa volt a népek, hogy vigyázni kell jövőnkre és nem szabad és eszeveszletten a szóhalmaz után rohannunk.

De aggódva gondolunk arra, hogy ki lenne ma már az, ki ismerve népünket és helyzetünket megmentésünkre hazafiai meleg szívvél és őszinte szeretettel sietne!

A bölcs gondviselés útjait látjuk abban, hogy ily nehéz helyzetünkben Nagy Gábort ami szeretve tisztelt polgártársunkat küldte el, hogy az ő gazdag tapasztalata, nemes szíve s igaz polgártársi szeretetével segítsen városunk sorsán és jövőjén.

Senki nálánál méltóbb és jobb szószólónk nem lehet az ország törvényhozó testületében, mint ő.

azért önmagunkat becsüljük meg, midőn e város szabadelvű képviselői jelöltjéül egyhangulag Nagy Gábor urat kiáltjuk ki.

Már most a polgárságon van a sor, hogy abban bízzék, kit nem ismer, kinek alkotásai semmik e város kebelében, vagy abban, ki mindig megmutatta, hogy tud is, akar is és tesz is polgártársai és városa érdekében, ki vérünkkel való vér, ki együtt érez velünk halálig örömeinkben és bánatunkban egyaránt, ki szép magas és kényelmes állását hajlandó áldozatul hozni érettünk akkor, midőn városunk s a polgárság érdeke veszélybe van.

Ugron Ákos példája álljon e polgárság előtt, ki csak addig szeretett, míg a mandátumot megnyerte azóta nem gondolt soha e városra, sem érdekeire. Így vagyunk minden idegeenél, de a ki a miénk, az haláláig számol velünk minden tetteiért.

Nyíljék meg azért eszetek és szívetek és a kiből igaz érzés van várossa és hazája iránt: sorakozék nyíltan bátran Nagy Gábor zászlója alá s egy szívvel és lélekkel kiáltjuk, hogy a mi igaz barátunk szerető testvér, mint e város szabadelvűpárti képviselője éljen!!

A reális igazságokon alapuló tartalmas szép beszéd hatása alatt a nagy gyűlés egyhangulag általános lelkesültséggel éljenzte Nagy Gábor s ennek alapján a párt elnöke kijelenté, hogy a nagy gyűlés a javaslatához hozzájárult, Jakab István vezérigazgató vezetése alatt 8 tagú bizottság által adatta tudtára a jelöltséget s egyben meghívta Nagy Gábor programbeszédét megtartására. Rövid idő múlva megjelent Nagy Gábor képviselőjelölt a küldöttséggel s beléptekor zugó éljenzéssel fogadta a nagy gyűlés.

A lelkes éljenzés lecsillapultával Nagy Gábor megköszönve a jelöltetésben impozánsan megnyilvánult bizalmat, megtartotta lapunk élén közölt tartalmas, hazafias szép beszédét, melyet gyakran szakított félbe a hallgatóság zajos helyeslése.

A programbeszéd a jelenvolt intelligens ellenzéki választókra is kedvező benyomást gyakorolt s eltekintve 1—2 közbeszólástól, melyekre Nagy Gábor azonnal megadta a megnyugtató választ, hatása tekintetében meggyőző volt és lelkesítő a szabadelvűpárt elvei mellett való kitartásra. A párt nevében Jancsó Géza elnök mondott köszönetet a képviselőjelöltnek, ígérve, hogy lelkesedéssel fog a párt mellett és a szabadelvűség eszméi mellett küzdeni, hogy azokat diadalra vezesse.

A nagy gyűlés ezután Tisza István miniszterelnökhöz és Podmaniczky Frigyes báróhoz, mint az országos szabadelvűpárt elnökéhez a következő sürgönyököt intézte:

Nagyméltóságu Gróf Tisza István miniszterelnök úrnak
Budapest

A Kézdivásárhely városi szabadelvűpárt most tartott nagy gyűlésében meg egyfelől elítélte az ellenzéknek munkátlanságot, óriási károkat okozó, obstrukcióját, másfelől legnagyobb helyeslését nyilvánította a szabadelvűpártnak, mint többségnek nov. 18-án az ellenzék magatartása következtében beállott kényszer hatása alatt végrehajtott házszabálymódosítási ténye fölött s Nagyméltóságodnak s a böles vezetés alatt álló kormányának teljes bizalmát nyilvánítva, hazafias működésére Isten áldását kívánja s egyben nagybecsű tudomására juttatja, hogy képviselőjelöltjéül nagy lelkesedéssel városunk ódimes szülöttjét: Nagy Gábor miniszteri tanácsos urat jelölte.

Hazafias üdvözléssel: a Kézdivásárhely város szabadelvűpárt nagy gyűlése alkalmából
az elnökség.

Nagyméltóságu Bárány Podmaniczky Frigyes urnak
Budapest.

A Kézdivásárhely városi szabadelvűpárt ma tartott nagy gyűlésében a szabadelvűpárt régi hívét: Nagy Gábor miniszteri tanácsos urat városunk érdemes szülöttjét nagy lelkesedéssel képviselőjelöltté kiáltván ki, ez alkalomból melegen üdvözi a Nagyméltóságod böles vezetésé alatt országos szabadelvűpártot s a nov. 18-iki házszabálymódosító határozatát, mint az obstrukáló ellenzék erő-

szakos eljárásának megakadályozására nézve szükséges intézkedést helyesli, s további hazafias működéséhez Isten áldását, segédelmét kéri.

A Kézdivásárhely városi szabadelvűpárt nagy gyűlése határozatából:
az elnökség.

Azzal a nagy reménységgel és erős hittel osztott el a nagy gyűlés, hogy rendes körülmények között, s ha az ellenzék nem fogja terrorizálni a választókat, a szabadelvűpárt győzelme kétségtelen. S hisszük is, hogy városunk polgársága fel fogja városunk igazi érdekeit is s óriási többséggel fogja megválasztani városunk szülöttjét Nagy Gábor képviselőnké. Adja Isten, hogy így legyen!

Választások Háromszékvármegyében.

Ezennel közhírré tétetik, hogy Ő császári és Apostoli Királyi Felsége által az 1905-1910-ik évre legkegyelmesebben egybehívott országgyűlésre küldendő képviselők megválasztása céljából Háromszékvármegye központi választmánya által a választás napja mind a négy választókerületben

folyó 1905. évi január hó 26-ára

tűzött ki, mely napon a választás Kézdivásárhely, Ilyefalván, Kovásznán és Nagyajtán, mint választókerületi székhelyeken reggeli 8 órakor voendi kezdett. A kézdivásárhelyi választókerületben, hol a választók száma az 1500-at meghaladja, két, az ilyefalvi kovásznai és nagyajtai választókerületben, melyekben a választók száma 1500-nál kevesebb, egy egy szavazatszedő küldöttség alakítottak.

A választások vezetésére megválasztottak:

A kézdivásárhelyi választókerületben:

a) Választási elnökké, a ki egyszersmind az első szavazatszedő küldöttségnek is elnöke: Vajna István vm. árv. ülnök, sepsiszentgyörgyi lakos; helyettes választási elnökké: Dr. Damokos Ödön alsócsernátoni lakos; jegyzővé: Baróthy József torjai lakos.

b) A második szavazatszedő küldöttségnek elnöke: Bodor Géza alsócsernátoni lakos; jegyzővé: Ince Balázs nyújtódi lakos;

Szavazatszedő küldöttségi helyettes elnökké: Dr. Damokos Ödön helyettes választási elnök és Solim Tamás peselneki lakos; helyettes jegyzőkké: Benkő József dálnoki lakos és Szabó Sándor közdiszentléleki lakos.

Az ilyefalvi választókerületben:

a) Választási és egyszersmind szavazatszedő küldöttségi elnökké: Bogdán Arthur sepsiszentgyörgyi lakos; helyettes elnökké: Józsa Sándor ilyefalvi lakos; jegyzővé: Jancsó Béla aldobolyi lakos; helyettes jegyzővé: Gyöngyösi Károly sepsiszentkirályi lakos.

A kovásznai választókerületben:

Választási és egyszersmind szavazatszedő küldöttségi elnökké: Bodor János zágoni lakos; helyettes elnökké: Dr. Vajna Gábor kovásznai lakos; jegyzővé: Deák Dániel kovásznai lakos; helyettes jegyzővé: Bartha Imre gelencei lakos.

A nagyajtai választókerületben:

Választási és egyszersmind szavazatszedő küldöttségi elnökké: Vajna Miklós sepsiszentgyörgyi lakos; helyettes elnökké: Biró Albert baróthi lakos; jegyzővé: Tana Albert nagyajtai lakos; helyettes jegyzővé: Petke Károly hidvégi lakos.

Közhírré tétetik továbbá, hogy a szavazás sorrendje az 1874. évi XXXIII. t.-c. 61. §. rendelkezéséhez képest következőleg állapították meg:

A kézdivásárhelyi választókerületben:

A) Az első szavazatszedő küldöttségnek szavaz 1. Lőcsefalva, 2. Maksa, 3. Bita, 4. Soósmező, 5. Kézdiszentlélek, 6. Kézdimartonos, 7. Márkosfalva, 8.

Hatolyka, 9. Kézdimartonfalva, 10. Lemhény, 11. Kézdimartás, 12. Sárfa, 13. Nujtód, 14. Szászfa, 15. Albis, 16. Dálnok.

B) A második szavazatszedő küldöttségnek: 1. Ozdola, 2. Kézdimartás, 3. Bőfalva, 4. Kurtapatak, 5. Esztelnek, 6. Csomortán, 7. Felsőcsernáton, 8. Alsócsernáton, 9. Torja, 10. Szárazpatak, 11. Peselnek, 12. Karatnavolál, 13. Ika, 14. Futásfalva, 15. Szentkatolna, 16. Oroszfalu.

NAPI HIREK.

— Személyi hír. Nagy Gábor földmivelésiügyi m. kir. miniszteri tanácsos, Kézdivásárhely város szabadelvűpárti képviselőjelöltje f. hó 18-án szerdán visszautazott Budapestre.

— Esküvő. Nagy Kálmán m. kir. fővármihatali tisz, Nagy István sepsiszentgyörgyi áll. leányiskolai igazgató fia, január 17-én vezette oltárhoz Temesváron Bonn Karolin kisasszonyt, Bonn Károly ottani tekintélyes építész kedves, szép leányát. Áldás legyen az önzetlen szerelmen alapuló szép frigyen.

— Iparos Ifjúsági Egyesület közgyűlése. F. év január hó 22-én délután 2 órakor lesz az áll. el. iskola tornatermében az ifjúsági egyesület gyűlése a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Felolvas: Biró Lajos, főgimn. tanár ur. 3. Szavaz: Csikós Mihály. 4. Számvizsgáló bizottság jelentése. 5. Tisztújítás. 6. A választmány újraalakítása. 7. Indítványok. Ugy a tagok, mint az érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja Kézdivásárhely, 1904. január 16. M. Székely János, az egyesület igazgatója.

— Aranylakodalom. Kisborosnyói id. József Elek szeszgyáros és neje Szilágyi Ágnes január 21. és 22-én ünnepelik meg családi körben házasságuk 50 ik évfordulóját.

— Jogász-estély. Sepsiszentgyörgyön, 1905. év január hó 28-án (szombaton) a városház disztermében Bene István dr., Bodor Tivadar dr., Csia Béla, Ferenc Lajos, Ifj. Gödri Ferenc, Id. Haller János gróf, Kelemen Lajos, Kónya Miklós, Koréh Lajos dr., Séra Tamás, Sylvester Dániel, Szent-Iványi Miklós, Tóth Endre, Vajna István, Vajna Miklós védnöksége alatt a jogászok a helybeli szegények felségülvezésére zártkörű táncestélyt rendeznek. A rendezőség élén Keresztes Ede dr. elnök, Benedek János dr., alelnök és Potsa János, alelnök állanak.

— Választási mozgalmak Kovásznán. A pártszervező, az orbai járásban már felülőtte a fejét. Az eddigi csendet a választás vihára verte fel. A függetlenségek szájabbjai a szabadelvűek inzultálását helyezik kilátásba, ha nem az ő jelöltjükre szavaznak. Dr. Zakariás János e hó 14-én d. u. tartotta programbeszédét a piacon, nagy tömeg jelenlétében. Beszéltek még többen, köztük Ráth Endre is. Végül a jelenvoltakat megesküdtették a függetlenségi zászló követésére. Sándor József, a járás szeretett képviselője vasárnap akarta megtartani beszédét, de a zajongó függetlenségek nem engedték szóhoz jutni. Több józsonan gondolkodó higgadt úri ember is akart a néphez szólni, esendire kérvén őket, de mindhiába. A nép lehurrogta. Ezen eset annyival is inkább kiósan tünt fel, mert a szabadelvűek nem akadályozták meg a függetlenségi szónoklatokat. Az ellenzék ezen cselekedete minden komolyan gondolkodó egyént kellemetlenül érintett, mert épen a függetlenségek voltak azok, akik az „autiatur et altern pars” elvét megsértették. A kedélyek izgatottak.

Közönség köréből. *)

„Hazaellenes korteskedés.”

— Válasz a „Székely Ujság” idei 5. számában „Hazaellenes korteskedés” című cikkre. —

A fennebbi cikk írója vagy ideg-, vagy pedig elmebetegségben szenved, a mihez úgy látszik kiskorúsága is nagy előnyt nyújtott.

*) E rovatban foglaltakért a felelősség a beküldött terhel.

A falusi jegyzők — törvény szerint — mind anynyian nagykorúak s mint ilyenek önrendelkezési joggal bírnak s ezeket sem főispán, sem pedig miniszter nem kényszerítheti arra, hogy politikai joguk gyakorlásában minő irányt kövessenek. A magyar jegyzői kar a Mária Theresia korszakától fogva mindig tisztességgel töltötte be hivatalát és soha sem szegődött a bujogatók táborába; sőt elveket sem változtatott mint a mostani egyesült ellenzék legnagyobb vezetői, akik az elvek vedléseiben nem is találának semmi megbámulni valót. Nem szorul a magyar jegyzői kar a „Székely Ujság” tanácsadó jó indulatára mert jól tudja azt, hogy a maszlag tönkre teszi a vízben élő halak között azokat is a melyek még nem élvezhetők.

Végre kijelentem a magam és kartársaim nevében, hogy rossz akaratú rágalom az, mintha Gróf Haller — érdemekben gazdag főispánunk — valamely olyan intézkedést tett volna, a mely által a jegyzőket politikai joguk gyakorlásában megfékeznék, avagy lekötői igyekezett volna.

Szánthó Károly,
k-jegyző.

Hirdetések.

Sz. 171—905.

Hirdetmény.

Kézdivásárhely város tanácsa ezenel közírárré teszi, hogy a kereskedelmi miniszter urnak 2820. szám alatti rendelete értelmében a folyó hó 26-ra eső esütőtörzki heti vásár, tekintettel arra, hogy az országgyűlési képviselő választás a kézdivásárhelyi

rület részéről ugyan ezen napon fog megtartatni, az ezen napot követő szombatra, vagyis január 28-ra halasztatik el.

Kézdivásárhely város tanácsa, 1905. január 15-én.

(6. 1—1.)

Dr. Török Andor,
polgármester.

Köhögs rekedség és hurut ellen nincs jobb a

RETHY-féle

pemetefű cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RETHY-félét kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RETHY-félét fogadjunk el!
(7. 1—2.)

VÁLASZTÁSI ZÁSZLÓKRA
feliratokat gyorsan, csinosan és olcsón eszközöl
közöl Ifj. Jancsó Mózes nyom-
datulajdonos
Kézdivásárhelyt.

Hirdetések
olcsó áron
felvételnek e lap
kiadóhivatalában.

Ajánlom a nagyérdemű közönségnek a legújabb és legdivatosabb bál, eljegyzési és esketési meghívókat, értesítéseket, névjegyeket, továbbá mindennemű alkalmi és más nyomtatványokat nagyon diszes kiállításban. — Gyászkoszorúk szallagaira feliratok fekete, arany és ezüst nyomással vagy valódi érebetükkel, melyek a szallagról soha le nem hullnak — olcsó áron eszközöltetnek.

Levelezőlapalbumok.
Emlékkönyvek.

Mindennemű szükségeltető községi, közigazgatási, egyházi és ügyvédi nyomtatványok mind raktáron vannak. * * *

Ima- és énekkönyveket, úgy katolikusok mint reformátusok részére nagy választékban tartok. Továbbá mindennemű kép-, mese- és álmoskönyvek, legújabb népdalok nagy raktáron. Mindennemű tankönyvek, tanszerek és naptárok dus választékban.

A „Székelyföld” kiadóhivatala.

Könyvkötészetemben minden fajta könyvek bekötését nagyon jutányos áron eszközölöm s azokat kívánatra ellátatom éresarkokkal, miáltal azok tiszszerte tartósabbakká válnak. Bőrárukban nagy választék van raktáron, u. m.: pénzerszények, dohány- cigarettá-, szivar- és

névjegy-tálcák. Füszük, bajuszkefék. Továbbá acél- és nikkell remontoar zsebórák, pisztolyok, revolverek, szemüvegek, hegedűhurok, evikke- rek, olvasók, borotvák

IFJ. JANGSÓ MÓZES

gózerőre berendezett könyv-
nyomdája, könyvkötészete,
papír-, írószér- és könyvke-
reskedése

KÉZDIVÁSÁRHELYT.

a „Jancsó”-féle gyógytár mellett.

A Székelyföld legnagyobb nyomtatványraktára.

Butorraktáromban mindigállandóan raktáron tartok szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezéseket, vaságyakat, gyermekkoscsikat, ablak carnisokat, hajlitott és

préselt ületű székeket, chiffonokat, mosdó-, éjjeli- és étszekerényeket, ebédlő és heverő diványokat, matracokat stb., stb., melyeket a jelenleg ujonnan berendezett asztalos műhelyemben kitűnő száraz anyagból saját felügyeletem alatt készítettetek s olcsó árak mellett boesátok szives rendelkezésre.